

kr. ved at lade elforbrugerne betale statstilskudene to gange.

Staten snupper 2 mia. kr., og det vil sige, at tilskudsprovenuet bliver i statskassen, og at man lader forbrugerne betale én gang til over elregningerne, nu i form af afgifter. Derfor finder Dansk Folkeparti det ret og rimeligt, at statskassen betaler en del af det årlige provenu tilbage ved at fjerne de tilskud, der eventuelt kommer i forbindelse med VE-beviserne.

Så vil jeg i øvrigt sige, at det må være en elementær afgiftslettelse, Enhedslisten nu foreslår. Jeg kan se, at Venstres ordfører ikke er her, men hvis det går igennem, bliver det faktisk en afgiftslettelse, for så bliver det statskassen, der overtager de tilskud, som ellers skulle betales via VE-beviserne.

Men som sagt: Dansk Folkeparti kan ikke stemme for forslaget, da det samtidig vil sikre vindmøllejerne en fortsat god indtægt.

Vibeke Peschardt (RV):

Enhedslisten foreslår, at det VE-bevis-marked, som endnu ikke er gennemført, bliver sat i bero, allerede inden man rigtig har fået taget hul på det, og at man genindfører statsstøtten.

Jeg ved ikke, om Enhedslisten havde forestillet sig at få flertal for forslaget. Når vi nu har hørt alle reformpartierne bag forliget om liberalisering af elmarkedet gå herop og siger, at de står ved det forlig, som de har indgået for et års tid siden, kan jeg egentlig slet ikke forstå, hvorfor man har fremsat forslaget. Men det har man altså gjort, og hele dagen i dag har i øvrigt været én lang reklamesøjle for Enhedslisten. Vi har behandlet det ene forslag efter det andet og står her trofast endnu.

For lige at vende tilbage til forslaget her vil jeg sige, at det har været nævnt flere gange, at det på en eller anden måde måske kunne udelukke, at man gav nye teknologier statsstøtte, men det gør det selvfølgelig ikke.

Det siger sig selv, at vi ikke kan støtte forslaget.

Formanden:

Så er det hr. Søren Kolstrup som ordfører for forslagsstillerne.

Søren Kolstrup (EL):

Da elreformpartierne i sin tid stak hovederne sammen, lød det, at det grønne certifikatmarked var en EU-nødvendighed, eller at der om ikke

andet ville komme en ordre fra EU før eller siden.

Vi har fået konstateret i dag, at den forudsætning ikke længere eksisterer. Ministeren har klart sagt, at vi står i en ny situation. EF-Domstolen har givet grønt lys for anmeldelse af mindsteprismodellen, og der er skabt rammer fra Kommissionens side for, at man kan gå forskellige veje.

Så sagde den radikale ordfører: Jamen herregud, det her ligger jo fast, og vi har jo aftalt det. Ja, men forudsætningerne er ændret totalt. Når man i sin tid diskuterede det her, var det, fordi det var under en eller anden grad af nødvendighedens tvang – maulhalten, vi skal gå den vej! Men nu står vi i en ny situation, hvor man åbner mulighed for, at de nationale regeringer kan gå forskellige veje.

Så stiller vi spørgsmålet: Er der ikke grund til at reflektere en smule over situationen? Så kan man stille modsørgsmålet: Hvorfor reflektere over situationen? Argumentet for at være mere end skeptisk over for et certifikatmarked er som bekendt ikke blot, at støtteprisen bliver lavere, men at den kommer til at svinge og skaber usikkerhed.

Det, der har været kendetegnende for den danske model, som ikke nødvendigvis er knyttet til et fast ørebeløb, er selve det forhold, at der blev skabt en trykthedsskabende foranstaltning, når man gik i banken. Fastprismodellen, som ikke nødvendigvis skal være den gamle danske model, kan antage mange forskellige former, men i sit grundprincip har den animeret til, at nye, innovative investorer har haft lyst til at gå ud på markedet, og vi har fået en konkurrence mellem vindmøllefabrikanter og ikke en konkurrence mellem energirobotter, som ikke kan konkurrere, eller som ikke animerer til konkurrence, fordi man muligvis løber en risiko, så der ikke er nogen, der har lyst til at komme ind på markedet og forny det.

Jeg har konstateret, at det er understreget fra ministerens side, at nu har vi en moden teknologi, og derfor kan vi springe ud i et nyt forsøg og tør også gøre det. Det var også det, der karakteriserede hr. Niels Bloch Jespersens indlæg: man argumenterede først og fremmest ud fra udviklingen inden for vindkraft, og det gjorde sig også gældende for den konservative ordførers vedkommende. Igen var det vinderfaringerne, og så håbede man, at det ville fortsætte. Vi har dog som minimum i denne debat fået understreget, at hvad angår de nye teknologier, som nogle